

It is NOT good to be the king

Rashi

Devarim 17.14-20

(16) לא ירבה לו סוסים - אלא כדי מרכבתו, שלא ישיב את העם מצרימה, שהסוסים באים משם. כמה שנאמר בשלמה, ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמישים ומאה (מלכים א' י כט) ולא ירבה לו נשים - אלא שמונה עשרה, שמצינו שהיו לו לדוד שש נשים, ונאמר לו ואם מעט ואוסיפה לך כהנה וכהנה (שמואל ב' יב ח): וכסף וזהב לא ירבה לו מאד - אלא כדי ליתן לאכסניא [לאפסניא]: (18) והיה כשבתו - אם עשה כן כדאי הוא שתתקיים מלכותו: את משנה התורה - שתי ספרי תורה. אחת שהיא מונחת בבית גנזיו. ואחת שנכנסת ויוצאת עמו. ואונקלוס תרגם: פתשגן. פתר משנה לשון שנון ודבור: (19) דברי התורה - כמשמעו: (20) ולבלתי סור מן המצוה - אפילו מצווה קלה של נביא: למען יאריך ימים - מכלל הן אתה שומע לאו. וכן מצינו בשאול שאמר לו שמואל שבעת ימים תוחל עד בואי אליך (שמואל א' י ח) להעלות עולות וכתוב ויחל שבעת ימים (שמואל א' יג, ח) ולא שמר הבטחתו לשמור כל היום, ולא הספיק להעלות העולה עד שבא שמואל ואמר לו נסכלת לא שמרת וגו' ועתה ממלכתך לא תקום (שם יג ז - יד). הא למדת, שבשביל מצווה קלה של נביא נענש: הוא ובניו - מגיד שאם בנו הגון למלכות הוא קודם לכל אדם.

14 כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר ד' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ וּיְרַשְׁתָּהּ וְיִשְׁבְּתָהּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אֲשִׁימָהּ עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֹתַי: 15 שׁוּם תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְּחַר ד' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקִּרְבֵּי אֲחֵיךָ תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תֹכַח לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ זָכָרִי אֲשֶׁר לֹא־אֲחֵיךָ הוּא: 16 לֹא־יִרְבֶּה־לוֹ סוּסִים וְלֹא־יֵשִׁיב אֶת־הָעַם מִצְרִימָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּסֵי וְד' אָמַר לָכֶם לֹא תִסְפְּוּן לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַיָּדָה עוֹד: 17 וְלֹא יִרְבֶּה־לוֹ נָשִׁים וְלֹא יִסּוֹר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה־לוֹ מְאֹד: 18 וְהָיָה כִשְׂבַתּוֹ עַל־כֶּסֶף מִמְּלֻכְתּוֹ וְכֶתֵב לּוֹ אֶת־מִשְׁנֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלְּפָנַי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם: 19 וְהִיָּתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל־יְמֵי לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה אֶת־ד' אֱלֹהָיו לְשִׁמּוֹר אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־הַיְּוָזָקִים הָאֵלֶּה לְעִשְׂתָּם: 20 לְבַלְתִּי רוּם־לְבָבוֹ מֵאֲחֵיו וְלְבַלְתִּי סוֹר מִן־הַמִּצְוָה יְמִין וְשִׁמְאוֹל לְמַעַן יֵאָרֶךְ יָמָיו עַל־מִמְּלֻכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקִרְבֵּי יִשְׂרָאֵל:

14. When you come to the land which the Lord your God gives you, and shall possess it, and shall live in it, and shall say, I will set a king over me, like all the nations that are around me;
15. You shall set him king over you, whom the Lord your God shall choose; one from among your brothers shall you set king over you; you may not set a stranger over you, who is not your brother.
16. But he shall not multiply horses to himself, nor cause the people to return to Egypt, to the end that he should multiply horses; for as much as the Lord has said to you, You shall henceforth return no more that way.
17. Neither shall he multiply wives to himself, that his heart turn not away; nor shall he greatly multiply to himself silver and gold.
18. And it shall be, when he sits upon the throne of his kingdom, that he shall write for himself a copy of this Torah in a book from that which is before the priests the Levites;
19. And it shall be with him, and he shall read in it all the days of his life; that he may learn to fear the Lord his God, to keep all the words of this Torah and these statutes, to do them;
20. That his heart be not lifted up above his brothers, and that he turn not aside from the commandment, to the right hand, or to the left; to the end that he may prolong his days in his kingdom, he, and his children, in the midst of Israel.